

LA VEU DEL MUSSOL n°10

Hivern 1998-1999

- [Editorial. L'ÀMBIT TERRITORIAL NATURAL](#)
  - [JO SALVO. TU SALVES. ELLS SALVEN?](#)
  - [AL·LEGACIONS DE L'APMA AL PLA GENERAL DE SANT PERE DE RIBES](#)
  - [LA TACA D'OLIES VA FENT GROSSA](#)
  - [EL CONSELL DE MEDI AMBIENT FA AIGÜES](#)
  - [HI HA HAGUT PREVARICACIÓ EN LA LLICÈNCIA PEL CAMP DE GOLF?](#)
  - [PROPOSTES VERS UNA MOBILITAT SOSTENIBLE A VILANOVA I LA GELTRÚ](#)
  - [DEL GRIS ALS COLORS VIUS](#)
  - [NO DEIXEU QUE US CONVENCIN DEL CONTRARI!](#)
  - [LA RECOMANACIÓ](#)
  - [BREUS](#)
  - [MONIATO](#)
-

L'ÀMBIT TERRITORIAL NATURAL

Tot sembla indicar que l'àrea litoral de la nostra comarca està patint un increment demogràfic fruit de la descongestió de l'àrea metropolitana que s'aguditzarà els propers anys. Aquesta pressió insostenible amb necessitats creixents pel que fa al consum d'aigua, recursos i energia, transport, construcció d'habitatges i infraestructures, i augment de residus entre d'altres, està provocant un greu impacte ambiental en els sòls, l'aire i les aigües litorals, que posa en perill la salut de les persones i el medi ambient.

Prendre consciència de l'abast territorial del problema va reorientar fa uns anys l'àmbit d'actuació del moviment ecologista, inicialment en la defensa de l'espai natural del litoral dels [Els Colls](#), les Coves i Miralpeix, i que darrerament s'està consolidant globalment com el marc de treball adequat. Aquesta adaptació no ha estat possible als Ajuntaments i els partits polítics que tenen masses interessos particulars posats en uns límits municipals que són absurds des de l'òptica mediambiental.

El treball comú de l'Agrupació per a la Protecció del Medi Ambient de Vilanova i la Geltrú, Les Roquetes i Sitges té per objecte avançar cap a la sostenibilitat de la zona litoral de la comarca, com a alternativa al model insostenible dissenyat pel Pla General Territorial de Catalunya al nostre territori, assumit completament per uns Ajuntaments miops.

APMA

Agrupació per a la Protecció del Medi Ambient del Garraf

JO SALVO. TU SALVES. ELLS SALVEN?

Malauradament les noves pel que fa al tema [d'ELS COLLS-MIRALPEIX](#), venen amb el regust d'altres temps, de la mà del tiranisme patètic de l'Ajuntament de Sant Pere de Ribes, que lluny de fer l'exercici d'escoltar el crit ecologista del teixit cívic associatiu més gran de la comarca d'ençà de la lluita anti tèrmica, lluny de fomentar un debat sincer i obert a la població per tal de prendre decisions conjuntes, lluny d'esperar la resolució dels diferents fronts legals que poden acabar donant-nos la raó,... han primat l'interès privat vers l'interès general, han jugat la carta de la

desmovilització amb la farsa dels 800, 900, 1000,... milions d'indemnitzacions inexistents, i l'abominable pressió fantasma de la promotora.

Com que tot plegat no va acabar d'aplacar la Plataforma Salvem Els Colls-Miralpeix, es va haver de recórrer a la mà dura del calendari, executant l'aprovació del sector Casa del Mar el passat 31 de juliol. Tot i l'importuna maliciosa de la data escollida, en mig del període vacacional d'uns, i del retorn a la feina d'altres, el margalló gegant de la Plataforma fou testimoni de la política mesquina, insensible, ultra dretana de Ribes.

Respecte la resta de l'espai, tot continua com estava. A Sitges, ara per ara (si no existeix un treball subterrani pels despatxos de l'Ajuntament), Les Coves i Comarroja resten lliures d'urbanització fins a la revisió del Pla General d'aquí 1 o 2 anys; pel que fa a Can Girona, l'Ajuntament no ha fet el més mínim gest per evitar que la destrucció continui.

De Vilanova, sobta el doble joc de la gestió urbanística, en penjar-se, d'una banda, la medalla de la preservació de la seva part d'Els Colls, sense comprometre's gens ni mica per la resta, i de l'altre, comportant-se com un autèntic depredador del territori en altres indrets del municipi.

Amb un rera fons tant degenerat és difícil preveure com acabarà aquest espai únic del litoral del Garraf, però de ben segur que la proximitat del mercantilisme electoral que s'acosta pot molt bé marcar una nova etapa per la PLATAFORMA SALVEM ELS COLLS-MIRALPEIX.

Per cert, NO DESPENGEU ELS MARGALLONS!!!

Pau Bernal

AL·LEGACIONS DE L'APMA AL PLA GENERAL DE SANT PERE DE RIBES

L'APMA ha presentat a l'Ajuntament de Ribes suggeriments als Criteris, Objectius i Solucions generals de la Revisió del seu Pla General d'Ordenació Municipal. Us fem un resum de l'apartat de Criteris:

- 1.
2. Estem totalment d'acord amb el criteri que hi ha d'haver una participació democràtica en l'elaboració del planejament. Però creiem que ha de considerar-se d'una forma àmplia dins del debat ciutadà i no d'una forma merament restringida al procés formal de la informació pública anunciada en un butlletí oficial. Segons aquest criteri el pronunciament cívic respecte a la no urbanització [d'Els Colls](#) (8.000 signatures, 3.000 fulles de bargalló en balcons i finestres, mobilització d'un miler de persones el 8 de juny de l'any passat,...), hauria d'haver estat escoltada.
- 3.
4. Estem totalment d'acord amb el criteri de respectar la funció social de la propietat i, demanem que s'apliqui a la zona d'Els Colls d'una forma clara i contundent, ja que Els Colls constitueixen una unitat d'interès comarcal i nacional i tenen un gran interès com a patrimoni natural i cultural. Creiem que la millor manera de preservar la funció social d'aquesta propietat és la de convertir-la en reserva natural parcial, d'acord amb la Llei 12/1985, de 12 de juny, d'espais naturals, integrant-se com una extensió del Parc Natural del Garraf.
5. La qualificació d'aquest sector del litoral de Ribes, com a sòl urbanitzable és incoherent amb les prioritats de conservació del litoral. Precisament aquesta zona es recull en la revisió del Pla Territorial Metropolità de Barcelona que està fent la Generalitat, com a espai natural d'especial protecció, constituint-se en un dels corredors verds separadors de futures illes metropolitanes.

Per altra banda, la Llei Forestal de Catalunya, al seu article 22 preveu que els sòls forestals que no estiguin en zones d'expansió de nuclis urbans han de ser qualificats com a no urbanitzables, cosa que succeeix en aquest supòsit. Aquest darrer element faria susceptible d'anul·lació la previsió edificatòria del Pla General d'Ordenació Urbana de Ribes.

6. Estem d'acord amb el criteri de la recuperació pública de plusvàlues urbanístiques. Però s'hauria de tenir en compte que el manteniment de la qualificació de sòl no urbanitzable comporta una plusvàlua ambiental intrínseca. Concretament ens sembla un contrasentit i un greu error la requalificació del sòl no urbanitzable de la Vilanoveta com a solució d'un problema inexistent: el creixement de les Roquetes.
- 7.
8. Estem d'acord, que cal adoptar un criteri d'ordenació que fomenti la preservació del medi natural; que s'ha de valorar de forma prioritària la protecció dels espais naturals i de l'agricultura; que cal considerar la protecció de les àrees de sòl no urbanitzable que reuneixen qualitats especials. Però creiem que les últimes decisions de l'Ajuntament (conveni urbanístic de la zona d'Els Colls) no segueix aquest criteri.
- 9.
10. El creixement urbà no pot basar-se en les necessitats demogràfiques, ja que aquestes són imposades per la tendència a la suburbialització del municipi de Ribes respecte a l'àrea metropolitana. El creixement urbà ha de basar-se en la revalorització ambiental del sòl no urbanitzable immediat a les àrees urbanes i en el seu respecte com a zona d'interès ecològic, paisatgístic i natural.

Jaume Marsé Ferrer

LA TACA D'OLI ES VA FENT GROSSA

La planificació urbanística de l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú segueix el que vulgarment es coneix com la de la taca d'oli. El Pla d'Ordenació del 1983, encara vigent, constata l'existència d'unes preexistències edificatòries al voltant de la carretera de Vilafranca, la fàbrica Marqués i la serradora Milà. Aquestes, un cop acabada la seva activitat, havien de retornar a la seva vocació de sòl no urbanitzable d'on estaven ubicades. La necessitat de protecció natural i paisatgística d'aquesta zona es devia que garantien la connexió del conjunt d'interès natural corresponent a la Masia d'En Cabanyes - Mas Sardet amb el de la Ermita de Sta. Magdalena - Masia En Samà.

Lamentablement l'any 1993, l'Ajuntament de Vilanova començà els tràmits per modificar puntualment el Pla. I ara està apunt d'aprovar el Pla Parcial de la Masia En Frederic que requalificarà unes 15 ha de sòl no urbanitzable d'un gran interès natural i paisatgístic. Tot això passa en un moment on diuen que s'està culminant el procés de Revisió del Pla del 1983. Un procés que començà el 91 i que encara no ha acabat encara. Una revisió del Pla totalment desvirtuada per la seva llarga duració i farcida de modificacions puntuals i allunyada absolutament de la necessària visió global del municipi.

Tot plegat constitueix una bona taca d'oli. Això sí, amanida per una empresa municipal, la Pitam, que recollirà gran part de les plusvàlues urbanístiques generades, les quals serviran perquè pugui seguir menjant aquest monstre que devora sense pietat el territori.

EL CONSELL DE MEDI AMBIENT FA AIGÜES

[El consell de Medi Ambient](#) de l'Ajuntament de Vilanova i la Geltrú es va reunir el passat 1 d'octubre, per primera vegada a la història, de manera extraordinària. Us pensareu que era per tractar algun problema de greu contaminació atmosfèrica o d'un incendi forestal descontrolat o d'una fuga d'un tren carregat de residus radioactius. Doncs no. El tema estava molt lluny de ser urgentíssim ja que s'arrossegava des de finals de 1993. Efectivament, en el Plenari municipal dels torrons de l'any 93 es van desestimar unes al·legacions de l'APMA en contra de la requalificació de més de 15 ha de sòl no urbanitzable al voltant de la Masia En Frederic, però, vetaquí que ens van donar una caramolet. Aquest consistia a prendre en consideració la sol·licitud, al Consell Municipal de Medi Ambient, d'un dictamen sobre la requalificació. I així, al cap de gairebé cinc anys, han de donar acompliment a un imperatiu legal per poder continuar amb els tràmits

urbanístics de transformació del territori. Visca la pantomima! Irremeiablement, la Sala de Plens s'haurà de traslladar al Teatre Principal.

APMA

HI HA HAGUT PREVARICACIÓ EN LA LLICÈNCIA PEL CAMP DE GOLF?

La Comissió d'Urbanisme de Barcelona ha autoritzat recentment la creació d'un [camp de golf a Vilanova i la Geltrú](#), al Corral del Roc, just al peu de la Talaia. El Pla General d'Ordenació Urbana de Vilanova i la Geltrú qualifica aquesta finca de sòl no urbanitzable i especifica clarament la incompatibilitat dels usos admesos en aquest sòl. L'Ajuntament hauria de fer complir aquestes normes i no ho fa, per tant, incorre en prevaricació. L'Ajuntament ha actuat donant tot el suport als promotors del projecte, establint un greuge comparatiu amb altres ciutadans que han volgut construir un habitatge en sòl no urbanitzable i no se'ls ha donat permís o, fins i tot, els han enderrocat la casa.

La Generalitat ha tramitat aquest tema sense ni tan sols mirar-se el Pla General. Han tirat pel dret ja que en sòl no urbanitzable la llei només permet modificar els seus usos quan es tracti d'edificacions i instal·lacions d'utilitat pública o interès social (Art. 127, b, Decret Legislatiu 1/1990 de 12 de juliol). Per tant, la Generalitat considera que els camps de golf són d'utilitat pública o d'interès social. Si això fos així, algú hauria de dictaminar fins a quin punt existeix el caràcter privat d'aquest club o el dret de l'ús públic d'aquestes instal·lacions. Amb tot i això, la consideració d'utilitat pública o d'interès social que gaudeix el golf per sobre d'altres esports hauria de considerar-se un greuge comparatiu difícil de justificar. Com a conclusió creiem que la Generalitat també actua amb prevaricació.

El sòl no urbanitzable sí que té un interès social i una utilitat pública. Cal que els Ajuntaments es disposin a respectar i a restablir els seus usos agrícoles o forestals, els quals constitueixen, en si mateixos, una protecció del medi natural i del paisatge.

Jaume Marsé Ferrer

PROPOSTES VERS UNA MOBILITAT SOSTENIBLE A VILANOVA I LA GELTRÚ

la bicicleta vista com a element dinamitzador de la ciutat

L'abril d'aquest any vam presentar a l'Ajuntament de Vilanova un estudi sobre mobilitat. La magnitud del tema va fer focalitzar-nos en el sector que potser més coneixem: la bicicleta i la seva relació amb el vianant i altres formes de transport. L'estudi es centra bàsicament en com millorar la seguretat i comoditat de la circulació ciclista: veurem que la forma més eficaç per aconseguir-ho és simplement augmentar els desplaçaments a peu i en transport públic i disminuir la pressió d'altres vehicles motoritzats, que produeixen un greu impacte ambiental. Hem posat especial interès en exposar fets que graven molt l'ús ciclista i que en canvi sempre són oblidats a l'hora de dissenyar una infraestructura: buscar recorreguts amb pendents mínims, solucionar problemes puntuals de trànsit buscant fórmules més o menys originals, potenciar l'ús de la bicicleta creant dreceres que facilitin la circulació per la ciutat, sense que puguin ser utilitzades per vehicles motoritzats...

En rebre -un cop fet el treball- l'Estudi de mobilitat i accessibilitat de Vilanova i la Geltrú encarregat per l'Ajuntament, vam veure com en línies generals els dos projectes tenen unes aspiracions semblants; inclús l'elecció de les rutes és força similar. Volem fer però una crítica: aquell estudi només tracta el nucli urbà de Vilanova, sense fer cap referència a barris llunyans com La Collada ni al nou eixample que ja s'està urbanitzant. Nosaltres trobem essencial crear xarxes que apropin

socialment els diferents nuclis, doncs Vilanova no és una localitat aïllada: està estretament relacionada amb les poblacions del seu voltant (molt especialment amb Les Roquetes). La bicicleta, per la seva versatilitat i rapidesa a distàncies curtes i mitges, és el mitjà de transport ideal per comunicar aquestes zones. Limitar-se doncs a crear infraestructures només al centre de la ciutat no té sentit.

L'estudi s'inicia valorant els avantatges (cost, rapidesa en distàncies curtes, beneficis per a la salut...) i inconvenients (pendents, climatologia, robatoris...) que ens trobem amb l'ús de la bicicleta. També es descriu quines han de ser les condicions per afavorir l'ús de la bicicleta i com s'hauria d'interrelacionar amb la resta de mitjans de transport i amb el vianant. (Aquesta informació ha estat extreta bàsicament del llibre de l'Alfonso Sanz: La bicicleta y la ciudad).

A continuació es valora quina és la millor manera per definir zones que predisposin la seva utilització:

S'identifiquen els avantatges i inconvenients que pot suposar la creació d'infraestructura específica per a bicicletes (carrils-bici, pistes-bici, voreres-bici, camins per a vianants i bicicletes...). Amb tot, es veu com la promoció del ciclisme va irresolublement lligada a la disminució de la pressió de la resta de trànsit rodat, sobretot en ciutats petites com Vilanova.

Les guies que es proposen a l'hora de millorar la mobilitat de la ciutat són:

- 1r Re-urbanització de Vilanova pensant primer amb el vianant, després amb el ciclista i el transport públic, i per últim amb el vehicle privat: es donen idees generals per a millorar la mobilitat dels vianants i els ciclistes.

2n Determinació de llocs amb gran perillositat pel ciclista i el vianant, buscant possibles solucions: s'identifiquen els principals punts negres per circular en bicicleta per Vilanova (passos sota la via i forma de creuar de les rondes), on sí creiem indispensable la inclusió d'algun tipus d'obra o de dreceres per poder creuar-les amb més seguretat. També nomenem un seguit d'anomalies urbanístiques que es poden trobar en qualsevol lloc de la ciutat i que poden ser causa d'accidents (barrots de les reixetes de clavegueram, rampes, paviments irregulars..).

3r Creació de rutes directes, ràpides i segures per a bicicletes: es busquen rutes el més rectes possibles, tot intentant salvar els obstacles definits anteriorment. S'haurien de vertebrar, sense interrompre's, per tot el llarg i ample de la ciutat, unint els diferents barris i equipaments, i arribar als pobles propers. Hem fet planells mostrant per on podrien passar els vials i comentant breument els problemes que es presentarien. No plantejem les rutes com una única solució, sinó com una proposta oberta que s'ha de valorar detingudament. Pretenem primordialment que s'entengui el mètode que hem utilitzat per a la realització d'aquestes rutes.

Seguidament ens ocupem del problema de l'aparcament i el robatori de bicicletes, i exposem les solucions que s'han portat a terme en altres municipis: 1) tipus i emplaçaments segurs dels aparcaments quan aquests es troben al carrer, 2) foment de la instal·lació d'aparcaments dintre d'equipaments i empreses, 3) creació d'una normativa per ubicar una cambra a la planta baixa dels nous edificis per guardar bicicletes i estandaritzar les mides dels ascensors per poder-les pujar fàcilment. Parlem també de la visió que ha de tenir la societat envers la bicicleta (tant els seus usuaris, els vianants, els conductors d'altres vehicles, les institucions, com els mateixos comerciants del món del ciclisme).

Per últim ens fem ressò de la importància que té la interrelació de la bici amb els altres mitjans de transport públic: el tren i l'autobús. Proposem com experiència pilot acceptar deixar pujar la bicicleta a l'autobús des de l'escola Cossetània fins el Càmping, doncs és l'única zona de Vilanova on hi ha força pendent.

En forma d'annex es recullen una sèrie de temes que ajuden a completar l'estudi: es parla de la circulació de bicicletes a contracorrent, és a dir, permetre la circulació de bicicletes en dos sentits

mentre que els altres vehicles només ho poden fer en un; de la desaparició d'antics camins, ideals per a la circulació en bicicleta; i de la dificultat que suposa circular per vies de nova construcció.

La principal finalitat d'aquest treball ha estat crear un estat d'opinió entorn la bicicleta i que sigui un punt de partida per endegar una política que ajudi a promocionar-la. Per això és imprescindible crear una comissió que valori periòdicament i eficaç els avenços i problemes que van sorgint al llarg del temps.

Albert Bas Vilda

L'estudi de mobilitat alternativa presentat per l'APMA a l'Ajuntament de Vilanova el podeu consultar al nostre local (TOC) o a la biblioteca Joan Oliva o en aquesta mateixa web com a [document](#).

Va de reflectors...

Si en el passat número parlàvem de la futura obligatorietat del casc a la carretera amb la nova llei de Seguretat Vial, avui comentarem del nombre de catadiòptrics (reflectors) que haurem de portar: blanc davant; vermell darrera: un al parafangs o al portaequipatges i un darrera el selló; groc a les rodes. El problema el trobem als reflectors dels pedals, que hauran de ser blancs per la part del davant i vermells per la part del darrera???, i... les bicicletes que no porten estreps? Després de nou mesos que els grups ciclistes s'han adonat d'aquesta incongruència, ningú els ha donat cap resposta. Val a dir que el codi internacional de trànsit preveu que els pedals portin sempre reflectors grocs.

DEL GRIS ALS COLORS VIUS

Cap a la sostenibilitat de la comarca del Garraf

Aquest passat estiu finalitzava un treball que recull les reflexions entorn la crisi ecològica, econòmica i social al litoral de la comarca del Garraf, i planteja propostes cap a la sostenibilitat, anomenat "Del gris als colors vius". Desitjo que aquest document incentivi un debat global entorn aquestes propostes per un canvi de rumb econòmic, polític i social cap a la sostenibilitat a l'àrea litoral de la comarca. Són considerables els documents i estudis realitzats des de posicions ecologistes a la comarca, generalment temàtics i conjunturals a les campanyes en curs, és aquesta sòlida base la que permet elaborar nous documents de propostes globals cap a la sostenibilitat que millorin i aprofundeixin la alternativa ecologista.

El mencionat treball planteja com a àmbit territorial la franja litoral de la comarca, en tenir unes característiques naturals i socials comunes. Es proposen actuacions per superar la crisi ecològica, econòmica i social, i garantir les funcions d'aquest ecosistema i el seu equilibri, on estan situades les àrees urbanes de Sitges, Ribes, Les Roquetes, Vilanova i la Geltrú, i Cubelles, assegurant la salut i la qualitat de vida de persones i, per tant, del medi que les envolta.

A manera de resum, caldria destacar una nova conceptualització de la planificació territorial, que tindria com a eixos fonamentals la restauració de l'àrea del pantà, la llera i desembocadura del Foix, i el massís del Garraf que es connectarien mitjançant un corredor biològic a través de la serralada litoral. Moltes àrees de menor extensió estarien també interconnectades amb sistemes de corredors biològics com les àrees de Rocacrespa, Gallifa, el Mas de l'Esquerrer i la platja Llarga, el Racó de Santa Llúcia, el bosc de Solers, els Colls, les Coves i Miralpeix, que es combinarien amb espais de conreu, vinya i altres activitats agràries majoritàriament de la plana. Garantir l'equilibri a l'ecosistema costaner i mantenir les dinàmiques naturals (rieres, àrees inundables, platges...) hauria de ser un altre eix de la planificació.

També es fa esment a una alternativa econòmica basada en nous criteris que garanteixin la sostenibilitat. La producció neta és la reconversió a un model cíclic de producció basat en productes duradors, reutilitzables i reciclables, poc intensius en energia i matèries primeres i de baix consum energètic al llarg de la seva vida útil; que fomenta, per tant, una economia de materials secundaris, és a dir reutilitzables i reciclats. L'agricultura sostenible fa un ús òptim dels recursos ambientals (aigua, nutrients, radiacions solars), tenint una molt menor o nul·la necessitat d'insums químics. La pesca a petita escala dóna un suport directe a les economies locals i permet rehabilitar els caladors. La regeneració ecològica del territori tindria també un capítol destacat ocupant un ampli sector d'activitat. La recollida selectiva integral en origen imita el cicle de la matèria, aprofitant de nou aquells materials que ja no tenen servei, reutilitzant els materials que de nou puguin servir per al mateix ús, recuperant els materials que puguin ser utilitzats amb una altra finalitat i reciclant els materials que puguin servir com a matèria primera, quan no sigui possible cap de les opcions anteriors. La gestió de l'aigua hauria de considerar la conca hidrogràfica com a unitat de gestió, i hauria de tenir en compte la interdependència de terra i aigua, i la continuïtat del cicle hidrològic, aquest criteri promouria l'ús eficient d'aquest recurs.

Joan Carles Ximenes

NO DEIXEU QUE US CONVENCIN DEL CONTRARI!

L'any passat, amb el consens polític d'ubicar una planta de compostatge en un fons proper a la pedrera del Roca, tocant l'autopista A-16, en el terme municipal de Sant Pere de Ribes, se'ns deia que el pas decisiu vers la recollida selectiva integral d'escombraries (la separació dels residus orgànics dels inorgànics, amb el compostatge dels primers i el triatge i la recuperació dels segons), es podia introduir progressivament, a les nostres comarques, a partir de finals del 98 principis del 99.

Finals del 98...? però si això és ja! I de la planta de compostatge ni rastre!, així doncs haurem d'esperar un any més com a mínim.

És preocupant la poca decisió dels polítics en temes tan importants com aquest, al que hi van destinats tants diners de fons europeus. Si hi baden gaire acabaran perdent o malversant les subvencions.

Ui que no complirem els terminis establerts per la Llei Reguladora de Residus! Vaja però... tant se val, si mirem el nostre voltant veurem que la gran majoria de comarques catalanes van darrera nostre en la cua de la recollida selectiva integral de residus. La Llei Reguladora de Residus, una llei que malgrat els seus punts foscos és molt avançada a nivell europeu, no ha anat acompanyada dels mitjans necessaris per a fer-la complir, s'ha anat diluint i finalment, se l'emportarà l'aigua o, dit d'una altra manera, acabarà enterrada sota un munt d'escombraries.

I doncs, què fa la Junta de Residus?

Ja frega el límit de la ridicleusa que recentment la Mancomunitat Intermunicipal del Penedès i el Garraf, administració que gestiona els residus de les nostres comarques, hagi hagut d'aprovar en un ple, per enèsima vegada, que el projecte de recollida selectiva d'escombraries a l'Alt Penedès i el Garraf és el Residu Mínim, quelcom assumit des de ja fa mots anys.

La Junta de Residus rebutja el projecte Residu Mínim com a model extrapolable als municipis catalans. I això que Residu Mínim és fruit d'una experiència pilot desenvolupada amb èxit a Molins de Rei, Torrelles de Llobregat i (entre cometes) a Sant Cugat del Vallès, finançada per la pròpia Junta de Residus.

En el context de la Ley de Envases y Residuos de Envases, també és ridícul que la Mancomunitat hagi de lluitar per fer-se càrrec del tractament dels residus inorgànics generats en el nostre territori

i obtenir els diners que li corresponen per a aquest fi, per no deixar-los en mans dels industrials del sector de l'envàs i l'embalatge.

Possiblement l'experiència Residu Mínim tenia l'objectiu de mantenir entretinguts els ecologistes. Malgrat tot, a hores d'ara el moviment ecologista ha acumulat moltíssima informació i experiència en matèria de residus, a través de l'equip Residu Mínim del Centre d'Ecologia i Projectes Alternatius. Informació i sensibilitat que és transmesa al moviment cívic per tal d'aturar la línia d'insostenibilitat seguida en la gestió dels residus, que no dona una solució definitiva al problema que ens plantegen les escombraries, que no protegeix el medi ambient ni afavoreix als ciutadans i a les ciutadanes, sinó als industrials i als grups polítics, tot aplicant mesures de ràpida resolució, d'escombrar cap a sota l'estora, a costa de la salut i la butxaca dels contribuents.

Un exemple n'és la línia d'afavorir la incineració de residus que segueix la Generalitat de Catalunya, a la qual s'hi oposa el moviment cívic emmarcat per la Plataforma Cívica per la Reducció de Residus, per motius econòmics, sanitaris i de malversament de recursos.

I totes aquelles persones que es plantegin : i què n'hem de fer aleshores dels residus?. Que ho preguntin a les 72.000 persones que ja han contribuït en l'èxit de la Iniciativa Legislativa Popular promoguda per la Plataforma, que consisteix en la recollida de signatures amb l'objectiu que el Parlament de Catalunya treballi en una proposta de llei que prohibeixi la incineració de residus a Catalunya.

Un cop més, en temes de medi ambient, l'àmbit cívic és molt més responsable, realista i planteja solucions més sostenibles i de futur que l'àmbit polític. No deixeu que us convencin del contrari!

Helga Rovira Borrell

LA RECOMANACIÓ

Títol: **LA ECONOMÍA VERDE.** Medio ambiente, desarrollo sostenible y la política del futuro

Editorial: Fuhem/Icaria

Autor: Michael Jacobs

Preu: 3000-4000 pts. Pàgines: 431

L'economia ha arribat a un nivell de desconexió amb la realitat extraordinàriament perillós. Se'n diu que el reflex del seu estat és el PIB (un PIB que haurà pujat gràcies a la destrucció de Doñana). Els preus no reflexen els costos (és més barata l'energia nuclear que la solar). El sistema fiscal grava coses bones, com el treball i en deixa impunes dolentes, com la contaminació o el malbaratament de recursos. Un sistema que posa preu a tot, inclús (si bé no explícitament) a la vida.

Només cal encendre la TV per veure que avui, l'economia és la nova religió. Però, què estem adorant?

La economía verde és un llibre ple de respostes i molt bones idees. Escrit en un llenguatge planer, totalment apte per a no economistes. Fa una descripció acurada de què és l'economia ecològica, en contraposició amb l'economia imperant avui i exposa un seguit de polítiques econòmiques tan viables com necessàries per a assolir escenaris de sostenibilitat.

La perversitat de l'actual sistema econòmic, no fa sinó augmentar (la globalització n'és el darrer exponent) i aquest llibre traça un conjunt de noves propostes per trencar amb l'actual dinàmica. Les solucions existeixen ara només cal aplicar-les.

BREUS

- Aconseguides les signatures per la ILP

L'APMA ha participat activament en la recollida de les 65.000 signatures necessàries per a poder presentar una [iniciativa legislativa popular \(ILP\)](#) al Parlament de Catalunya per prohibir la incineració de residus. El debat parlamentari es produirà en els propers mesos.

La ILP és l'única via que tenim els ciutadans per a poder presentar propostes directament al Parlament. Els ciutadans hem de recollir 65.000 signatures, però no hi ha cap diputat que precisi, ni de prop, 65.000 vots per a ser escollit. Bona democràcia aquesta...

- L'aigua d'Abrera

El preu de l'aigua s'apujarà progressivament fins a principis de l'any que ve un 40% respecte del preu actual, augment derivat de la portada d'aigua a la comarca des de la planta d'Abrera, a més de 100 km de distància. Encara que no sembla que el cost d'una infraestructura comunitària com aquesta hagi d'anar a carrec de l'usuari, sinó que hauria de finançar-se per les administracions corresponents; el pitjor és que cap mesura per recuperar el cycle de l'aigua ha estat adoptada per garantir un model de gestió de l'aigua basada en la regeneració dels aqüífers i l'aplicació de mesures d'estalvi.

EL MONIATO

Moniato a Pepe Gutiérrez, regidor d'Urbanisme de Sant Pere de Ribes, que en declaracions a l'Hora del Garraf el 6-3-98 digué:

- La mobilització de la Plataforma Salvem Els Colls ha estat important i ha fet corregir una postura fins a cert punt intransigent del govern.

El passat 31 de juliol el mateix senyor va votar a favor de la urbanització del paratge, la qual en suposarà la seva pèrdua irreversible. Això sí, abans de fer-ho va obsequiar els assistents amb un discurs tan pretesament ecologista com hipòcrita.